

2n Torneig dels *Escriptors* de VullEscriure.Cat

Del 21 de *setembre del 2014* al 7 de *juny del 2015*

www.VullEscriure.Cat

«Campió Gran Final 2n Torneig Escriptors»

deomises

«Campions de
Tardor»

Ben escrit:

deomises i David Salsas

Més ha agradat:

David Salsas

«Campions
d'Hivern»

Ben escrit:

David d'Argent

Més ha agradat:

Pocatraça

«Campions de
Primavera»

Ben escrit:

David Salsas

Més ha agradat:

David Salsas

PRESENTACIÓ

En deomises ha estat un dels usuaris més actius durant el 2n Torneig dels Escriptors, la qual cosa li ha permès acabar el torneig encapçalant tant el rànquing de Crides (amb un total de 13, empatat amb la Laura i la Floral) com el rànquing general de minilletres (amb un global de 928).

Va respondre a les 31 convocatòries de l'especial de desembre «31 paraules per Cap d'Any», va guanyar el títol de «Cavaller de VullEscriure» durant la 3a edició de la Nit de les Lletres i la seva participació en els Jocs Florals li va permetre alçar-se amb el títol de «Mestre en gai saber» com a guanyador en les categories d'amor, pàtria i fe, tant en lletres com en il·lustracions.

Com va dir algú durant la sessió que vam realitzar al «Cafè dels Escriptors» al final de l'especial d'abril: en deomises és una acaparador i estaria bé que ens convidés a alguna cosa per celebrar tanta victòria (hehe).

El títol de guanyador de la Gran Final del 2n Torneig dels Escriptors de VullEscriure es converteix en la cirereta del pastís per tancar un currículum extraordinari: Moltes Felicitats, escriptor!

Tere SM

Fundadora VullEscriure

ENTREVISTA

Voleu saber més coses del Campió de la Gran Final? A continuació trobareu les respostes a algunes de les preguntes que li vam formular en motiu de la seva classificació com a semifinalista d'estació.

Completa la frase: «Vull escriure perquè...» Vull ser capaç de plasmar en paraules aquelles idees que em sorgeixen, ja sigui en petit format o en format més extens, inclús en vers.

Quin llibre t'emportaries a una illa deserta? Tindria un gran dilema, i passaria del llibre electrònic de totes totes, com ara encara en prescindeixo (ja llegeixo prou línies en una pantalla...). De ben segur les novel·les per un any de Luigi Pirandello, que en italià original es poden trobar en un sol volum. Si no, Shakespeare o Stefan Zweig. Per no dir Mauriac o Murakami, o Sagarra, o Cirlot... Millor no arribar a la maleïda illa deserta, ben mirat...

Em podries descriure com seria el teu lloc idíl·lic per escriure? M'agrada la tranquil·litat de la pròpia llar, amb música de fons gairebé sempre i amb el cap en ebullició durant aquest període de creació. També imagino escriure a la vora de la mar, en una casa porxada, perdent la mirada en l'horitzó, però això en somnis, ara per ara...

Com escrius (a mà, a màquina, amb senyals de fum,...)? Darrerament, entre l'ordinador i les notes que escric al telèfon mòbil. A banda d'això, encara faig cap al tros de paper per gargotejar un inici, una idea, un poema...

Completa la frase: «Si no fos escriptor, seria...» Jo sóc escriptor aficionat i autodidacte. Però de ben segur que seguiria essent cambrer com des dels darrers 24 anys. S'aprèn força amb tant d'espècimen deixat anar, un servidor inclòs ;)

VullEscriure.Cat té l'honor de nomenar en **deomises** Campió de la Gran Final del 2n Torneig dels Escriptors de VullEscriure com autor del «**Text més ben escrit de la Gran Final**» i del «**Text ha agradat més de la Gran Final**» pel seu relat *Llicència (o Fulgència)* (diumenge, 7 de juny del 2015)

Se sent amb sort avui. Just fa uns dies que ha sortit de l'Acadèmia, amb la llicència sota el braç, i té davant seu la millor oportunitat per escriure el primer text de la seva vida. I de la seva carrera. Ell, que, en opinió de tots, era un capsigrany, un passerell, un sòmines sense futur ni ofici, es troba amb la bellesa personificada, la perfecció ben engranada, la fulgència extrema d'unes corbes estilitzades. S'atura, esmaperdut, garratibat i bocabadat, per l'emoció de la troballa. Fita a dreta i a esquerra, per assegurar-se que res no li destorbarà aquest plaer ni la glòria que ha imaginat durant mesos i exàmens.

Se centra per ubicar-se, necessita la màxima concreció per ser cregut i que el seu redactat sigui versemblant i irrevocable. Treu el bloc que utilitza en aquests casos i comprova que el bolígraf li funcioni. Aquest cop, però, la comprovació és minuciosa, exhaustiva. No es refia d'aquell primer traç dubitatiu en què la boleta d'acer no ha deixat el seu rastre entintat en tot el recorregut. El segon, en canvi, mereix una petita ovació mental per

ferm, llarg i prim. Treu la llengua per la comissura esquerra, com sol fer quan comença a escriure. Això l'ajuda a concentrar-se i, almenys, a afinar la sagacitat. Ja que la punteria no la té tan bona.

Per enèsim cop, consulta el seu Rolex, regal d'aniversari dels seus pares, que, a pesar que no li hagin dit mai res, creu que són els artífexs d'aquest expedient immaculat, excel·lent i irreprotxable. L'hora i la data també són importants perquè aquest document no sigui refutat. La xardor d'aquest matí de juny cau amb justícia, i no suporta massa la gorra. Però no perdrà les bones formes. Tremola lleument la seva mà, també ella sent l'emoció del moment, la seva importància. Mentre escriu, un imperceptible somriure se li dibuixa als llavis, tot imaginant la cara dels seus col·legues en constatar que ell ha estat capaç de multar un Ferrari Testarossa mal estacionat. I sense caure en la temptació de fer-se una selfie, ara que estan tant de moda...

